

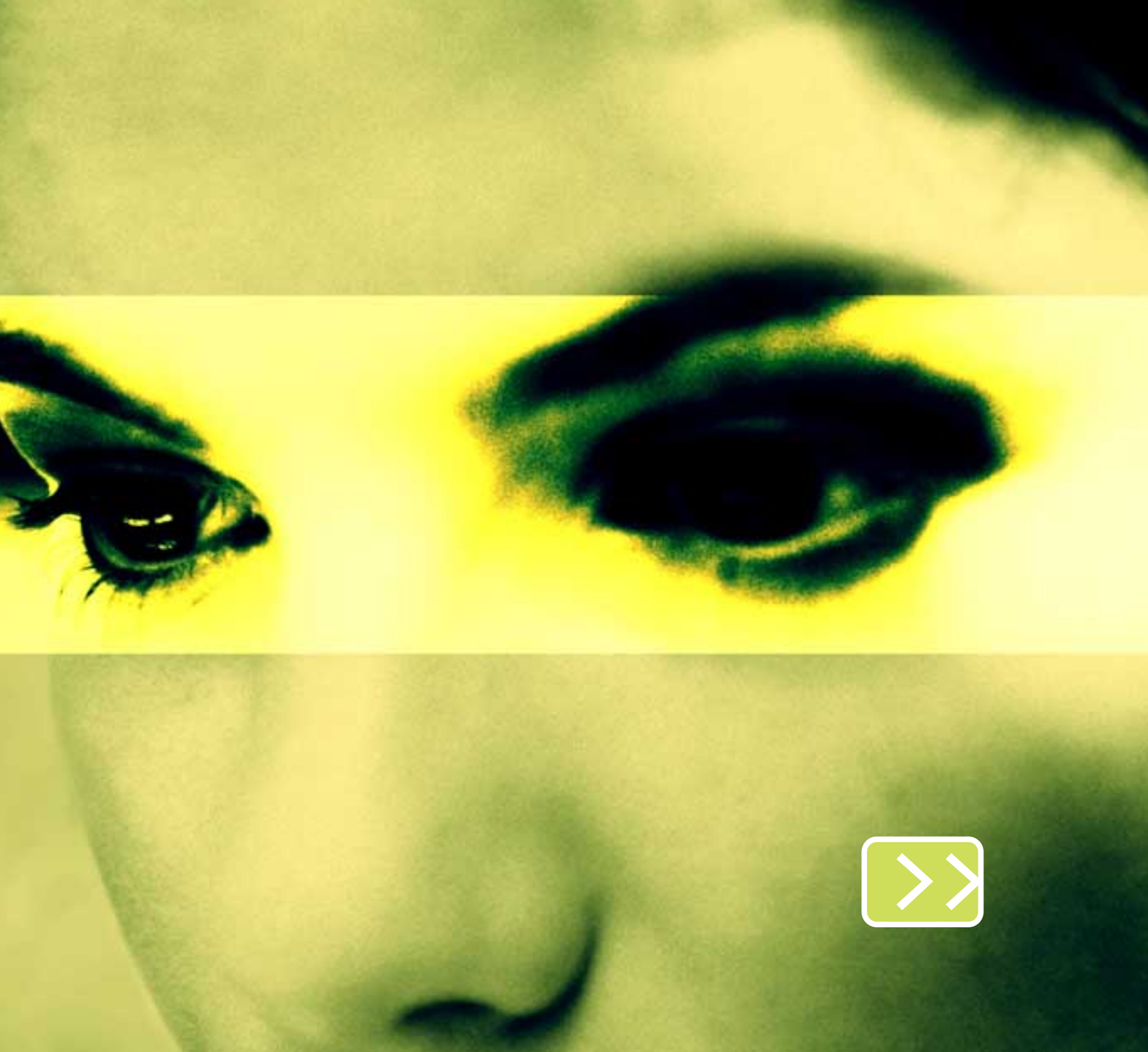
videoart a experimentální film

videoart and experimental film

Posledních třicet let dvacátého století bylo poznamenáno vývojem nejvíce používaného média – televize a videa. Někteří umělci (převážně v USA na konci šedesátých let) objevili velice brzy specifické možnosti tohoto elektronického pohyblivého obrazu. Díla, která byla vytvořena pro tento dnes již plně digitální nosič, jsou uznávána pro svůj plnohodnotný umělecký výraz a každé větší muzeum současného umění se dnes neobejde bez oddělení „Videoartu“. Přesto převážná většina slavných světových tvůrců videoartu zůstává českému publiku neznámá. Paralelně s vývojem profesionální televize a stále se zvyšující konzumací domácího videa dochází k zpřístupnění tohoto média komukoliv. Opravdovou nezávislou uměleckou tvorbu v České republice, mimo reklamu a mimo oficiální televizní vysílání, nikdo nezná. Jeden z úkolů ENTER Multimediale je otevření této skoro „tajné“ společnosti nejširšímu publiku.

The last thirty years of the twentieth century were marked by the development of the most commonly used media—television and video. Some artist (in particular in the USA at the end of the sixties) discovered very early on the specific potential of the electronic moving image. The works that were created for this—now fully digital—medium are recognized as having a valuable artistic expression and no world-class museum of contemporary art can today make do without a permanent exposition of “video art”. None the less, the Czech public still has no knowledge of the great majority of the famous artists in this genre. With the development of professional television and the increasing consumption of home videos, this medium has become accessible to anyone. No one is familiar with the creation of independent art videos made in the Czech Republic, standing as they do outside the sphere of advertisement and outside official television broadcasts. One of the tasks of ENTER multimediale is the opening up of this almost “secret” society to the widest possible public.

Videoart byl v 90. letech českými galeriemi, muzei a školami automaticky přijat jako již zavedený umělecký žánr, což částečně zavinilo nedostatek kritické debaty na toto téma uvnitř i vně těchto institucí. Hlavním důvodem však byla neexistence stálé muzeální sbírky či pravidelného mezinárodního festivalu, jež by českému divákovi umožnily znalost z první ruky, stejně jako možnost srovnání starší i současné domácí a světové tvorby. První ročník festivalu *ENTER multimediale* představuje v sekci videa celkem pět produkčních, distribučních či archivních center z Evropy a Ameriky: CICV (Aix-en-Provence, Francie), Blackchair Productions (Seattle, USA), Media Archiv (Praha, Česká republika), 235 Media (Kolín n/R., Německo) a Hull Time Based Arts (Kingston Upon Hull, Velká Británie). Skrze vlastní výběr těchto organizací je zde formou velkoplošné projekce prezentována široká škála děl bez tematického či formálního vymezení. Program může být chápán jako jakýsi průřez oboru za posledních 20 let s důrazem na zcela odlišné přístupy k médiu videa, o nichž podrobněji informuje následující část katalogu. Součástí festivalu je přehlídka tvorby bývalých i současných studentů ateliérů videa a nových médií na FAVU (Brno), AVU a FAMU (Praha).

Markéta Uhlířová

Kurátorka sekce videoartu a experimentálního filmu

Video art appeared in Czech galleries, museums and schools in the nineties as an already established artistic genre, which was perhaps one of the reasons for the lack of critical debate on this theme both inside and outside these institutions. The main reason, however, was the absence of a permanent museum collection or an international festival that would provide first-hand knowledge and the opportunity to compare works from at home and around the world. The first year of *ENTER multimediale* presents in the video section altogether five production, distribution and archive centers from Europe and America: CICV (Aix-en-Provence, France), Blackchair Productions (Seattle, USA), Media Archiv (Prague, Czech Republic), 235 Media (Cologne, Germany) and Hull Time Based Arts (Kingston Upon Hull, UK). Through each center's own selection, a wide range of works outside any thematic or formal frames is shown on a cinema screen. The program can be understood as a cross-section of the field over the past 20 years. There is an emphasis on the diverse approaches to the video medium about which the following part of the catalogue provides further information.

The works of former and current students of video art and new media at FAVU (Brno), AVU a FAMU (Prague) are also included in the festival.

Markéta Uhlířová

Curator of the video art and experimental video section

CICV – Mezinárodní centrum pro videotvorbu – Pierre Schaeffer

CICV je centrum pro umění a nezávislou tvorbu s mezinárodní orientací, jehož hlavním zaměřením jsou otázky obrazu, zvuku, médií a sítí. Vytváří nekomerční terén pro umělce, vědce a filozofy. Otázky týkající se rozvoje výzkumu a inovativních přístupů mají mezinárodní platnost. CICV se pravidelně účastní meetingů a konferencí po celé Evropě a Americe. Pobyt v CICV umožňují umělcům experimentování, produkci i vzdělávání. Umělci, kteří se pohybují v oblasti nových technologií pro informatiku a komunikaci (NTIC), zde naleznou širokou škálu vybavení. Centrum seznamuje umělce s možnostmi špičkových technologií a zároveň poskytuje školení nezbytné pro další rozvoj. Politikou CICV se stal důraz na roli umělce jako experimentátora, který má dostat šanci rozvíjet svůj talent, kriticky konfrontovat své vize a participovat na společenské debatě. Prudký rozvoj digitálních technologií hluboce otlásl dosavadními postupy v oblasti záznamu, postprodukce a vysílání. Umělci mají nyní možnost pracovat s formami vizuality, jež byly doposud nemyšlitelné. Výrazové možnosti se podstatně obohatily, a to i přesto, že výsledná díla často zůstávají z hlediska estetiky problematická. Nové technologie se v narůstající míře stávají přirozenou součástí „scénické mašinerie“ performačních umění. Scéna, jaksi znečištěna filmem, televizí či multimédií, se ocitá v situaci, kdy musí čelit ko-existenci živých a virtuálních herců, tanečníků a hudebníků. Jednou z nejvýznamnějších oblastí rozvoje se jeví být experimenty s hypertextem a interaktivní instalace. Lze je chápat jako syntézu instalací, klasických environmentů v současném umění a současného vědeckého výzkumu interaktivity mezi člověkem a strojem. Zvláštnost tohoto výzkumu spočívá v nově vzniklé „problematické“ situaci, jež pracuje s divákem, jeho/jejím tělem a sociálním prostorem, které jsou jádrem uměleckého procesu.

The CICV is a center for art and independent creation with an international orientation, placing questions of image, sound, media and networks at the heart of its activity. It creates a non-commercial terrain for artists, scientists and philosophers. Issues of innovation and research development are raised on an international level. The CICV regularly participates in meetings and conferences all over Europe and America. The CICV residencies allow artists to experiment, produce or learn. Artists, utilizing New Technologies for Information and Communication (NTIC), discover here the widest range of facilities. The center gives artists an idea of the state-of-the-arts technological possibilities and provides the training required for their further development. The CICV's policy is to emphasize the role of artists as experimenters who must be given a chance to exercise their talent, confront their visions critically and participate in social debate. The boom in digital technologies has profoundly shaken the procedures of recording, post-production and broadcasting. Artists are able to work with forms of visual treatment that have been impossible until now. The range of expression has been considerably expanded, even though the results often remain problematic in aesthetic terms. New technologies are increasingly integrated into the "scenic machinery" of the performing arts. Somewhat defiled by cinema, television and multimedia, the stage finds itself confronted with new challenges with the arrival of virtual actors, dancers and musicians blended in performances with "real" ones. The Hypertext experiments and Interactive environments appear to be a major growth area. They can be seen as a synthesis of installations, classical contemporary art "environments", and current scientific research on human/machine interaction. The special quality of this research lies in the new-found "problematical" situation confronting the spectator, his/her body and the social space lying at the heart of the artistic process.

Patrick De Geetere / Stupa / 1996 / 50:00

„V křišťálovém paláci není intelekt. Chápeš, co je křišťálový palác? Je průhledný. Je všude. Není co skrýt, nic nepřekáží. Je to křišťálový palác.“ Fiktivní dokument Stupa je procesem sebeidentifikace skrze řeč druhého.

“In the crystal palace there is no intellect. Do you understand the crystal palace? It is transparent. It is everywhere. There is nothing to hide, there is no obstacle. It is a crystal palace.” The fictitious documentary Stupa is a process of self-identification through the speech of another.

Cathy Vogan / The Synchronizer / 1996 / 19:05

Přesně načasovaná vizuální provokace je vtípnou dekonstrukcí mužských a ženských stereotypů tak, jak jsou přesvědčivě prezentovány masmédií. The Synchronizer využívá nejen tempo a technické triky, ale i vtíravou komerční estetiku comicsových reklamních spotů.

The brilliantly timed visual provocation is a witty deconstruction of male and female stereotypes as they are convincingly presented by the mass media. The Synchronizer makes use of pacing and technical tricks, as well as the intrusive aesthetics of comics-like TV commercials.

Sandra Kogut /

Adiu monde ou l'histoire de Pierre et de Claire / 1997 / 27:30

Film Adiu monde se zabývá pouty, jež si uměle vytvářejí lidé vůči prostředí, v němž žijí. Toto pseudo-dokumentární video, natočené v panenské, leč turistické vesničce v Pyrenejích, se odvíjí kolem vyfabulovaného milostného příběhu Pierra a Claire, který se šíří v ústním podání mezi místními.

The film Adiu monde is an investigation into the ties that people construct in relation to the environment they live in. This quasi-documentary, shot in a virgin—yet touristed—spot of the Pyrenees, focuses on the fabled love story of Pierre and Claire that is passed on by the oral tradition of the locals.

CATHY VOGAN – THE SYNCHRONIZER

Sandra Kogut / Parabolic People / 40:19

Výchozím materiálem pro Parabolic People se staly třicetivteřinové vstupy obyvatel velkoměst Paříže, New Yorku, Tokya, Moskvy, Ria a Dakaru. Ve speciálně sestrojené kabině s kamerou nechala autorka demokraticky *vstoupit do dialogu* všechny ty, kteří neodolali lákadlu mít svého dvojníka v univerzální mediální realitě.

Thirty-second spots of the inhabitants of Paris, New York, Tokyo, Moscow, Rio and Dakar constitute the raw material for Parabolic People. Those who could not resist the lure of having their double in the universal media reality were able to enter into a dialogue democratically in a specially mounted cabin equipped with a camera.

Francisco Ruiz de Infante / Les lousps / 1995 / 1:32:00

Tento básnický snímek je mistrnou ukázkou elegantní práce s elektronickým obrazem. Les lousps vytváří vlastní vyprávěcí postupy založené na mnohoznačném spojení obrazu a textu, jež jsou v běžném filmovém jazyce zkroceny zákonem kauzality.

This poetic picture is a masterful example of the elegance that can be achieved in the realm of electronic images. Les lousps creates autonomous narrative strategies based on the ambivalent union of images and texts, which in traditional film language are habitually curbed by the law of cause and effect.

Zhao Liang / Nizao Beijing / 1999 / 11:00

Terčem filmu Nizao Beijing se stávají veřejné parky Pekingu, kde probíhají ranní gymnastická cvičení. Lidé sem přicházejí „relaxovat“ různými způsoby: masáže, protahování, zpěv, skákání, chůze pozadu... všechny tyto činnosti mohou snadno připomínat bláznec.

Nizao Beijing focuses on the morning gymnastics exercises that take place in the public parks of Beijing. People come to “relax” in different ways: massage, stretching, song, jumping, walking backwards... all these activities can easily remind one of a psychiatric hospital.

Jean-Michel Bruyere / Poems to Filth / 1977 / 45:00

Film, který není ani fikcí, ani dokumentem, vznikl na motivy poetických textů Ibrahima Konaté (11 let) a Amadoua Ba (14 let). Hlavními hrdiny se stane skupina jedenácti dětí z prostředí dakarské továrny. Film se nesoustředí na sociální aspekty pouličních dětí, nýbrž na výjimečný způsob myšlení a fantazii, jíž jsou děti vybaveny.

SANDRA KOGUT – PARABOLIC PEOPLE

Neither fiction, nor documentary, this film is based on a selection of texts composed by Ibrahima Konaté (11 years) and Amadou Ba (14 years). A group of eleven kids from the milieu of a Dakar factory are the actors in a film that doesn't aim to focus on the social aspects of these street kids, but rather on their unusual imagination.

Cyrile Carmesnil de Laleu / Un rien mobile / 1996 / 5:00

Fotografie zasněžené a zamížené cesty. Moment je zmrazen v čase jako nepohyblivá vzpomínka.

A photo of a snow-covered and misty road. The moment is frozen in time, just like a motionless memory. In a camera, movement re-starts. Memory is revived in arabesques of clouds.

Gianni Toti / Gramsciategui / 1999 / 55:00

Druhý zpěv videobásnické opery následující po Tupac Amauta. Film vychází z historických návratů od Antoni Gramsciho ke kolektivnímu svědomí. Tato „sonáta“ je zbarvena do ruda a chce být jakýmsi výkřikem elektrické poezie.

The second part of a video-poetic opera which follows Tupac Amauta. The film proceeds from the historical returns from Antoni Gramsci to a collective consciousness. This “sonata” is in red and aims to be a kind of cry of electric poetry.

David Larcher / Ich tank / 1998 / 58:50

Podle Larchera se měla délka videa původně shodovat s délkou psychotherapeutického sezení. Ich tank začalo jako slovní hříčka s německým zájmenem já – „ich“: umělec zde plave s rybami (ichthys ve starořečtině) v bazénku ichtyologických projekcí. According to Larcher, the video was originally created to run the same length of time as a psychotherapy session. Ich Tank began as a pun on the German pronoun for I, “ich”: the artist swims here with the fish (“ichthys” in Ancient Greek) through a lagoon of ichthyological projections.

David Larcher /

Videovoid Text / 1994/96 / 35:24

„Video – drop (nedostatek informací) se stává pixelem (informační jednotkou)... Znovu začínám z ničeho/ze škrábání, (operátor) vytváří obraz z hluku, odezvy, dropů.“

“The drop-out (lack of information) becomes the pixel (unit of information)... I start again from scratch, (the operator) creating image from noise, feedback, drop-outs.”

Lydie Jean-Dit-Pannel / 7 chants / 1997 / 2:48

Dějiny jednoho konce, zpěv o nevinosti, kruté lásce, užitku, zadku, životě?

The history of one ending, a song of innocence, of cruel love, of profit, a bum, egocentrism, life?

Nicole a Norbert Corsino /

Captives 2nd mouvement / 1999 / 12:17

Tři ženy mají společnou vlastnost: umějí říci ne. Jejich pohyb v prostoru a jejich gestikulace jsou zároveň přenášeny na jejich virtuálního dvojníka. Film byl realizován ve 3D.

Three women share the power to say no. Their movements and their gestures are applied to their respective clones. This film was made in 3D.

Nicole a Norbert Corsino /

Totempol / 1994 / 8:00

Virtuální tanečníci a jejich konfigurace ve virtuálním prostoru této fiktivní choreografie odráží dualismus v myšlení a otevřenost, jež jsou neustále přítomny u obyvatel Britské Kolumbie.

Virtual dancers and their configuration in the virtual space of this fictitious choreography reflect the dualism in thought and the openness typical of the inhabitants of British Columbia.

Blackchair Productions

V roce 1992 založil Joel S. Bachar v Seattlu firmu Blackchair Productions. Od roku 1996 kurátoruje a produkuje Blackchair Productions *Independent Exposure*, měsíční promítání tzv. Microcinema, jež po dobu svého působení zařadilo do svého programu téměř 400 děl nezávislých umělců z celé řady zemí. Hnutí Microcinema Movement, jehož koncept vznikl počátkem 90. let v San Franciscu, hraje klíčovou roli na seattleské filmové scéně. Je malým kinem, jež prezentuje krátkometrážní i dlouhometrážní alternativní, avantgardní, experimentální a undergroundové produkce, které „radar“ středněproudých ani klubových kin zpravidla nezachytí.

Joel S. Bachar founded Blackchair Productions in Seattle in 1992. Since 1996, Blackchair Productions has curated and promoted *Independent Exposure*, a monthly Microcinema screening which has included in its program nearly 400 works by independent video, film and digital artists from a number of countries. In 1993 Microcinema originated as a small venue or cinema that presented short and feature-length alternative, avant-garde, experimental and underground productions that didn't show up on the “radar” of the mainstream cinemas and/or art-house cinemas.

Paul Catanese / Two Minutes on a Subway Train / 1999 / 7:12

Cesta vlakem, jež je motivem tohoto digitálního videa, je chápána v širším smyslu jako procházení simultánními vzpomínkami. Paula Catanese zajímá počítač jako „destruktivní filtr pro informace, který vytváří nečekané výsledky uvnitř předem daného rámce“.

The motif of a train journey in this digital video is used in a broader sense to suggest a passage through simultaneous memories. Paul Catanese is interested in the computer as a “destructive filter for information that produces unexpected results within a given framework”.

Ellen Ugelstad a Alfonso Alvarez / Flip Film / 1999 / 0:65

Městská krajina San Francisca je viděna formou animovaného klipu. Každodenní přívál obrazů na konci 20. století je zvýrazněn zrychlenou koláží městských fragmentů.

The urban landscape of San Francisco is perceived by means of an animated photo-flip book. The everyday flux of images in the late 20th century is emphasized by the accelerated collage of urban fragments.

Sandra Gibson / Edgeways / 1999 / 4:00

Experimentování s kompozicemi, vzorci, barvou, rytmem a zvukem.

An experiment with compositions, patterns, color, rhythm and sound.

Shanti Thakur / Two forms / 1988 / 4:10

Tato detailní podívaná na gesta, tvarové a pohybové varianty dvou vzájemně kontaktujících se rukou zkoumá otázky pohlaví a sexuality. This close-up show of the formal, gesture and movement variations of two communicating hands explores notions of gender and sexuality

Martin Koscielniak a Olivier Boulanger / Tiny Sunbathers / 1998 / 2:05

Film ironizuje extrémní pozitivismus socialistické mentality hromadně uplatňovaný na dětech ve školce. Je něžným, avšak znepokojivým kritickým pohledem na čínskou propagandu 60. let.

The film ironizes the extreme positivism of the socialist mentality indoctrinated en masse in schoolchildren. It is a gentle, yet disconcerting, critical picture of Chinese propaganda of the 60s.

Nate Ford / The Tyrant / 1998 / 7:00

Film inspirovaný surrealistickou estetikou a především sochami/installacemi Eda a Nancy Kienholzových je fantaskním pohledem na odcizení a šílenství.

Inspired by the Surrealist aesthetic and particularly by the sculpture/installation art of Ed and Nancy Kienholz, this film is a whimsical look at alienation and madness.

Janene Higgins / Hairless / 1995 / 3:45

Abstraktní a poněkud melancholická dobrodružství ženské epilace ztrácejí svůj voyeuristický anekdotismus.

Abstract and somewhat melancholy adventures in a woman's hair removal lose their voyeuristic anecdotism.

Nicole Koschmann / Fishing for Brad / 1998 / 6:00

Spojení dvou kontrastních obrazů (rybaření a striptýž) je provokativním pohledem na sexualitu a zpochybním „mužského pohledu“.

MARTIN KOSCIELNIAK A OLIVIER BOULANGER – TINY SUNBATERS

This merging of two contrasting images (fishing and the strip show) is a provocative look at human sexuality as well as a questioning of the "male gaze".

Jon Tojek / Let's get medical / 1999 / 2:45

Film o chirurgovi Dr. Scottovi animovaný ve 3D.

A 3D animated film about Dr. Scott, a surgeon.

Zoran Dragelj / Simulacra / 1998 / 2:00

Mališská manipulace s filmem se stává sledem linií, tvarů a barevných explozí.

A painterly manipulation of film stock is turned into a progression of lines, shapes and explosions of color.

Sheri Wills / Nocturne (The Untitled Film) / 1999 / 6:00

Tuto lyrickou animaci lze vnímat jako vizualizaci některých motivů klasické hudby.

This lyrical animation can be seen as a visualization of classical music motifs.

Joyce Ventimiglia / Lena / 1998 / 4:00

V experimentálním sociálním dokumentu odhaluje energická stará dáma své vzpomínky a zkušenosti. Ze specifické manipulace se zvukem a kamerou, jež se vymyká běžnému dokumentárnímu schématu, vystupují na povrch řečové a obrazové znaky, jakési „konvenční atributy“ stáří.

An experimental social documentary in which an energetic elderly woman shares her memories and experiences. Speech and image signs that are like "conventional attributes" of old age are revealed with a manipulation of sound and camera that surpasses the usual documentary formulas.

Mark O'Connel / Hitchcock vs. The Martian / 1999 / 4:00

Hitchcock se ocitá v konfrontaci s marťanem! Následuje šílený souboj o elektronický prostor, který svým jazykem nápadně připomíná počítačové hry.

Hitchcock finds himself confronted with a Martian! There follows a battle for the electronic space that, in its diction, strikingly recalls computer games.

Serge V. Gregory / Flow / 1998 / 6:00

Tento film je „walkmanovou náladou“ či „autorádiovým zážitkem“, které příznačně posouvají neustálý pohyb dění (tam venku) směrem k rytmickému psychickému stavu... Skrze ambiente elektronické hudby Jeffa Greinkeho vytváří film vlastní pojetí časného rána v Seattlu.

This film is a "walkman mood" or "music in the car experience" that typically shifts the constant flux of things (outside) in the direction of a rhythmic mental state... It creates an impression of an early morning in Seattle through the ambience of Jeff Greinke's electronic music.

Media Archiv

Cílem pražského Media Archivu bylo vytvořit promítací centrum určené pro českou veřejnost s profesionálním i neprofesionálním zájmem o video a různé jiné formy nových médií, jakými jsou počítačová grafika, elektronická animace, holografie, experimentální elektronická hudba aj. Media Archiv byl založen počátkem roku 1992, v době naprosté absence muzeálních sbírek, veřejných projekcí, knihoven, festivalů, televizních pořadů či publikací věnovaných této významné oblasti současné umělecké tvorby. Díky pravidelným projekcím domácího i světového videoartu se archiv stal prvním místním zdrojem, ze kterého měli příležitost těžit především umělci hledající zde možnost přímé konfrontace s vlastní tvorbou.

Vedle hlavního iniciátora Petra Vrány stáli u jeho založení v podzemních prostorách budovy na Národní 20 Michal Pacina, Radek Pilař, Petr Skála, Michael Bielický, Ivan Bok, Pavel Scheuffler, Milan Vobořil, Stanislav Miler a Pavel Zvolenský. Otevření archivu se též zúčastnili Steina a Bohuslav Woody Vašulka, světově uznávaní průkopníci videoartu a současně zakladatelé dnes již legendárního centra pro elektronické umění a performanci v New Yorku *The Kitchen*. Za dobu jeho trvání vystoupila v MA řada významných osobností, z nichž lze jmenovat alespoň Jana Hammera, Zbiga Rybczynského a Petera Weibela.

The aim of the Prague-based MEDIA archive was to create a projection center for the Czech public with both a professional and amateur interest in video, as well as various other forms of new media, like computer graphics, electronic animation, holography or experimental electronic music. The Media Archive originated in 1992, when there were no permanent museum collections, public screenings, libraries, festivals, television programs or publications devoted to this increasingly important area of contemporary artistic practice. With its regular screenings of Czech, as well as international, video tapes it became the very first local reference source, primarily used by artists seeking direct confrontation with their own work.

The figures who stood by its foundation in the basement of the Národní 20 building included the chief organizer Petr Vrána together with Michal Pacina, Radek Pilař, Petr Skála, Michael Bielický, Ivan Bok, Pavel Scheuffler, Milan Vobořil, Stanislav Miler and Pavel Zvolenský. The internationally recognized pioneers of video art Steina Vašulka and Bohuslav Woody Vašulka, founders of the now legendary center of electronic art and performance *The Kitchen* in New York, also attended the archive's opening. MA has also had performances by a number of important figures, such as Jan Hammer, Zbig Rybczynsky and Peter Weibel, to name only a few.

Harry Smith / Early Abstractions / 1939–1956 / 23:00

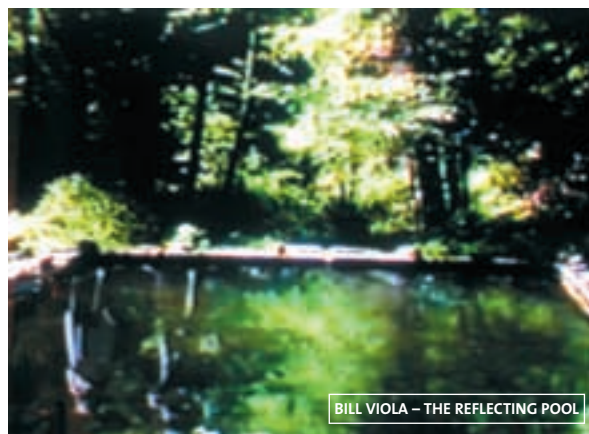
Filmař, antropolog, sběratel, malíř, lingvista a okultista (...) Harry Smith byl nezávisle na Len Lyeovi jedním z prvních umělců, kteří experimentovali s ručně malovaným filmem. Filmy se soundtrackem Beatles původně vznikly jako němé – jejich rytmus byl odvozen z rytmu tepu srdce a dechu.

Filmmaker, anthropologist, collector, painter, linguist and occultist (...) Harry Smith was, independently of Len Lye, one of the first artists to experiment with hand-painted film. Originally made as silent films, with a rhythm derived from the rhythm of the heartbeat and of breathing, his abstractions now have a Beatles soundtrack.

BILL VIOLA – MIGRATION

BILL VIOLA – THE REFLECTING POOL

Bill Viola / Selected Works:

Migration / 1976 / 7:00

The Reflecting Pool / 1977-79 / 7:00

Ancient of Days / 1977-81 / 13:00

Chott el-Djerid (A portrait in Light and Heat) / 1979 / 28:00

Bill Viola / I do not Know What it is I am like / 1986 / 56:00

Osobní zkoumání vnitřních stavů a vztahů se zvířecím vědomím, jež je součástí nás všech. V toku obrazů s výjimečnou jasností, hloubkou a krásou, vpletenou do jemné tkaniny zvuků přírody, Viola evokuje nadčasový pohled na přírodu a naše místo v ní.

A personal investigation of the inner states and the connections we all possess to the consciousness of animals. In a stream of images of striking clarity, depth and beauty, woven into the subtle fabric of natural sound, Viola evokes a timeless view of the natural world and our place in it.

Bill Viola / The Passing

Violova kamera se v *Passing* stává okem v procesu prožívání děje v čase, který se vymyká našemu vědomému pojetí časovosti. S autobiografickými obrazy vlastní rodiny, jež se točí kolem narození a smrti, je *Passing* pohledem do tajemství snového času lidské existence. Je bezpochyby jedním z Violových nejvýznamnějších děl.

Viola's camera in *The Passing* is like an eye in the process of experiencing action in a time that is liberated from our conscious conception of temporality. By incorporating autobiographical images of Viola's family revolving around

birth and death, *The Passing* provides insight into the mysterious dream time of human existence. It is undoubtedly one of Viola's most important works.

Bill Viola / Hatsu-Yume / first Dream / 1981 / 56:00

Tento film natočil Viola v době svého uměleckého pobytu u firmy Sony v Japonsku. Jeho název se odvolává na japonskou tradici, podle které hraje důležitou roli, co se dělá v novoroční den. *Hatsu-Yume* je charakteristický polaritou mezi světlem (lidský svět) a tmou (svět vody a ryb), které jsou tradičním alegorickým zpodoběním života a smrti.

This film was made in Japan while Viola was artist-in-residence at the Sony Corporation. The title refers to Japanese folklore, which regards actions taken on the first day of a new year as significant. Characteristic of *Hatsu-Yume* is a polarity between light (the world of man) and darkness (the world of water and fish), a traditional allegorical representation of life and death.

Gavin Hodge /

Zygosis, John Heartfield and the Political Image / 1991 / 26:00
Zygosis je dokumentem, který sleduje vývoj fotomontáže od průkopnických děl Johna Heartfielda až po současné využití techniky v reklamě a videu. Vlastní Hodgeovy radikální a humorné transformace pohyblivého obrazu odpovídají prostředkům tohoto uměleckého výrazu.

Zygosis is a documentary that traces the development of photomontage from John Heartfield's pioneering work up to the present application of this technique in advertising and video. Hodge's own radical and humorous

transformations in the moving image correspond to the medium of this artistic expression.

Tomáš Mašín a Sebastian Milaszewski / Hotel / 1995 / 12:30

Autoritu „velkého filmového příběhu“ muže a dívky z jeho snu sebeironizuje a dekonstruuje složité vrstvení několika různých, zcela autonomních realit. Sen, občasně blikající konzumní ikonky, počítačová animace, reklamní vstupy, hodiny, televize opakující sen a především počítačová hra, jež ve skutečnosti zprostředkuje divákovi zážitek z filmu...

The complex layering of several distinct autonomous "realities" ironizes and deconstructs the authority of a "great film story" of a man and a girl from his dreams. The heterogeneous, flashing consumer icons, the computer animation, advertisements, television, the recurring dream or the computer game that gives the viewer an experience of film...

Niké Papadopulosová /

Polednice (Noonday Witch) / 1999/2000 / 6:00

Současný příběh matky a dítěte neztrácí na ponorství své literární předlohy ani svou „růžovou“ vydesignovanou estetikou jakéhosi snového videoklipu, jehož se matka a její vinou i dítě stávají obětí. Multimediální dílo využívající nejnovějších animačních technologií transformuje tragickou, drsnou notu Erbenovy Polednice ve vizuálně atraktivní prostředí.

The contemporary story of a mother and her child is as gloomy as the original poem it is based on, despite the slick "rosy" aesthetics of a rather dreamy music video, of which the mother and child become victims. This multimedia piece uses state of the art animation technology to transform the tragic, coarse note of Erben's 'Polednice' into a visually attractive environment.

Petr Vrána a Daryush Shokof /

Andělské spojení/Angels are wired / 15:00

Kontrastní střídání videosekvencí v ironickém pojetí kýče. Film používá oblíbenou videoartovou techniku paralelního klíčování do obrazových rámců a jejich vzájemného prolínání, v nichž jsou banalizovány tradiční principy, symboly a polaritu (muž/žena, černá/bílá, anděl/dábel).

A contrasting sequence of images in an ironic conception of kitsch. The film makes use of the favorite video-art technique of parallel coding in the picture frames and their intermingling; this results in the banalization of traditional principles, symbols and polarities (man/woman, white/black, angel/devil).

Petr Skala / Jen Smrt (Only Death) / 4:30

Variace elektronického zpracování naprostého minima filmového materiálu – pouhých ústřížků, jež zbyly z jinak ztraceného filmu o zemřelé dívce. Tato sugestivní básnická výpověď je patrně Skalovým nejpůsobivějším dílem.

Variations in the electronic processing of the very minimum of film material—mere fragments of a lost film about a deceased

NIKÉ PAPADOPULOVOVÁ – POLEDNICE

young woman. This suggestive poetic piece is probably Skala's most powerful work.

Martin Stejskal /

Čtení mezi řádky (Reading Between the Lines) / 1999 / 10:00
Koláž computerově generovaných klipů na téma textů, abeced a písem je překvapivým střetnutím surrealistické estetiky se specifickou estetikou nových technologií. Druhá část, nazvaná „Snědené texty“, vizuálně interpretuje fragmenty básnických textů několika českých surrealistů.

The collage, made of computer-generated images dealing with text, alphabets and writing, is a surprising encounter between two specific aesthetics, that of Surrealism and that of the new technologies. The second part, entitled “Eaten Texts”, is a visual interpretation of texts by several Czech Surrealist poets.

NIKÉ PAPADOPULOVOVÁ – POLEDNICE

Digital Dreams

(prezentace významných osobností počítačové a video-grafiky / the presentation of important personalities in computer and video graphics)

Počítačová a video-grafika patří k nejzajímavějším oblastem práce s elektronickým obrazem. Čtveřice Peter Callas, Simon Biggs, John Butler a George Barber se řadí k nejplodnějším a nejinnovativnějším umělcům v tomto oboru.

Computer and video graphics are one of the most exciting areas of work in electronic imaging. Peter Callas, Simon Biggs, John Butler and George Barber are four of the most prolific and innovative artists working in this field.

Peter Callas / Night's High Noon / 1989 / 8:00

Sublimované vzpomínky na současnou australskou identitu.

The sublimated memories of contemporary Australian identity.

Peter Callas / Neo-Geo: An American Purchase / 1989 / 10:00

Film pracuje se symboly novodobých výtvarníků USA.

The film works with the symbols of the modern gains of the USA.

Simon Biggs / A New Life / 1989 / 4:00

Mantegnovy obrazy jsou transformovány do nových obrazových kompozic.

Pictures by Mantegna are transformed into new compositions.

Simon Biggs / The Temptation of St. Anthony / 1990 / 5:00

Současná počítačová grafika a montážní technologie digitálního videa jsou využity k vytváření předmětů, jež jsou součástí tohoto světa.

State of the art computer graphics and digital video editing technology are employed to create the objects that are part of our world.

Simon Biggs /

The Rosenbach Variations – Mass Violin Suicide / 1991 / 2:00
Ironické přepracování dějin hudby v počítačové grafice.

An ironic re-working of musical history in computer graphics.

Simon Biggs / Pandemonium / 1992 / 5:00

Dílo inspirované básní Johna Miltona ze 17. století se zabývá vztahem mezi lidmi a světem, který si uzpůsobují svému vlastnímu obrazu.

Inspired by John Milton's 17th century poem, this work explores the relationship between people and the world as they re-make it in their own image.

John Butler / World Peace Through Free Trade / 1989 / 4:00

Vtipná parodie techno-thatcherovského modelu společnosti.

A witty parody of the techno-Thatcherite model society.

George Barber /

1001 Colours Andy Never Thought Of / 1989 / 4:00

Žánr škrábání (scratch) doveden do postmoderního extrému úpravou a přebarováním Warholovy Marilyn.

The scratch genre, taken to a post-modern extreme by processing and coloring Andy Warhol's Marilyn.

PETER CALLAS – NIGHT'S HIGH NOON

235 MEDIA

235 MEDIA zastupuje přibližně 150 umělců z patnácti zemí, kteří pracují s elektronickými médii. Ve svém katalogu má přes 600 videí a řadu instalací a interaktivních počítačově generovaných děl. 235 Media publikovalo čtrnáct videí ve dvou vydáních na VHS, jež se zaměřují na problémy v oblasti médií, umění a kultury. Díla videoartu jsou za zvláštních podmínek zpřístupňována veřejnosti a soukromým sběratelům.

235 MEDIA represents approximately 150 media-artists from 15 countries with over 600 video-works and many interactive computer-based art-works and installations. 235 MEDIA has published numerous videos in two editions on VHS, which focus on topics in the field of media, art and culture. Video Art works are offered on special conditions to make these accessible to the public and private collectors.

Gary Hill / Site Recite / 1989 / 4:05

Sekvence bezešvých střihů dává průchod plynulému toku detailních záběrů. Se zarážející přesností se Site/Recite pohybuje po povrchu stolu – hřbitově předmětů. Kostí, motýlí křídla, skořápky od vajec, lebka... demonstrují, jak se vědomí otiskuje do materiálních projevů a jak je paměť sestavena ze sbírky prázdných nádob.

A series of seamless edits that present a continuous flow of detailed close-ups. With startling precision, Site/Recite moves across and around a tabletop graveyard of objects—bones, butterfly wings, eggshells, a skull... that come to model how consciousness affixes itself to material manifestations and how memory is constituted from the collection of empty vessels.

Gary Hill / Solstice d'Hiver (Winter Solstice) / 1993 / 60:00

Nesestříhané video, jež vzniklo na objednávku francouzské televizní stanice La Sept, je o sledování, kde se „objektivní“ kamera obrací k autorovu každodennímu životu a bezprostřednímu okolí. I přesto, že kamera zasahuje do jeho soukromé sféry, hlavním Hillovým motivem je nepřítomnost a osamocení.

The unedited piece commissioned by the French TV channel La Sept is about observation, turning an “objective” camera onto the artist’s everyday life and immediate environment. Despite

the intrusion of the camera into his private sphere, Hill’s focus is on absence and solitude.

Kain Karawahn / Pyromanien / 1984–86 / 46:00

Karawahn spojuje ve svých performancích tradiční médium ohně a nové médium videa. „Otevřený oheň byl ve veřejných prostorách zakázán... Všichni víme, že hoření je známkou reality, okamžikem pravdy. Lidé jsou ohněm fascinováni od narození.“

In his performances Karawahn brings together the traditional fire medium with the “new” medium of video. “The open fire was forbidden in public environments... We all know that burning is a sign of reality, a moment of truth. As a human being, one has an inbred fascination with fire.”

Kain Karawahn / Tod einer Videokamera II / 1991 / 3:20

Michael Langoth / Retracer / 1991 / 3:45

Postupně se zrychlující smyčka, jež je nekonečná pouze teoreticky. A gradually accelerating loop, which is endless only in theory.

Michael Langoth / Video Skating / 1991 / 3:15

Norbert Meissner / Filmfax/Artfax / 1989/94 / 10:00

The Festival of Genre. Thriller: The Third Man. Western: High Noon. Drama: Casablanca. Adventures: King Kong and the White Woman.

Festival toho nej. Nejrychlejší, nejkratší a nejlevnější festival v dějinách filmu. Každý film je zárukou úspěchu. Něco pro každého.

The Festival of the superlative. The quickest, shortest and cheapest festival in the history of cinema. Each movie is a guarantee of success. There is something for everyone.

Ko Nakajima / Mt. Fuji / 1986 / 20:00

Tradice zobrazování Mt. Fuji existuje v Japonsku již po celé generace. Video Ko Nakajimy, jež je pokusem o zúčtování s touto tradicí v prostředí elektronického obrazu, se odvolává na známé pohledy na horu od legendárního japonského krajináře Hokusai.

The tradition of depicting Mt. Fuji has existed in Japan for generations. Ko Nakajima’s video is an attempt to challenge this tradition in the realm of the electronic image. It refers back to the famous images of the mountain by Hokusai, a legendary Japanese landscapist.

Marcel Odenbach / Keep in View / 1994 / 10:00

Marcel Odenbach / Standig auf dem Sprung Sein / 1995 / 5:41

Atsushi Ogata / Otakiage / 1989 / 16:00

„Otakiage“ je slavnostní hranice, která se v japonské tradici zapaluje na konci roku. Má očistit, osvobodit od neštěstí minulého roku, připravit na nový rok, nový začátek.

“Otakiage” is a ceremonial bonfire that in the Japanese tradition takes place at the end of the year. It is believed to purify, to free one from the misfortunes of the past year, to prepare for the new year and a new beginning.

Atsushi Ogata / Kiri no uta / 1991 / 6:00

„Díky zpomalení a monotónnímu soundtracku má Kiri no uta (píseň mlhy) transformovat mou osobní zkušenost v univerzální zkušenost, jež podněcuje divákovy smysly a proměňuje jeho/její vnímání času.“

“Through the use of slow motion and a monotonous sound track, Kiri no uta (song of the mist) is intended to transform my personal experience into a universal experience that stimulates the viewer’s senses and alters his/her perception of time.”

Shelly Silver / Former East/Former West / 1994 / 63:00

Video natočené v Berlíně dva roky po jeho sjednocení je úvahou o národní identitě v Německu po konci studené války. Rozhovory na ulicích města dokumentují, jak se liší osobní a ideologické představy lidí ve dvou bývalých částech Berlína. Shot in Berlin two years after the reunification, this video is a reflection on national identity in post-Cold War Germany. Street interviews made throughout the city document how

MARTIN STEJSKAL – ČTENÍ MEZI ŘÁDKY

people's personal and ideological concepts differ in the formerly divided parts of Berlin.

George Snow / Motorway / 1992 / 19:35

Juan Pueyo / It's Me / 1995 / 5:15

„Video je (sebe-regulovaným) autoportrétem. Směsící a deliriem nápadů, pocitů, vjemů, zvířat, lidí, věcí... Slepá ulička a čas hnije. Pět nekonečných a samozřejmých minut.“

“This video is a (self-regulated) self-portrait. A mixture and delirium of ideas, feelings, sensations, animals, people, things... Dead-end and time rots. Five infinite and commonplace minutes.”

Beriu / Digitaline / 1991 / 1:30

Pseudo-klinický portrét pěti fází ironického milostného příběhu mezi mužskými a ženskými prsty s rafinovanými počítačovými efekty. Je to cesta zpět ke kořenům konceptu digitalizace (digitus = lat. prst).

A pseudo-clinical portrait of the five phases of an ironic love story between male and female fingers, with highly sophisticated computer effects. The concept of “digitalizing” (digitus, Lat. = finger) is traced back to its origins.

Beriu / Limbs / 1995 / 5:40

Kolem deseti sekvencí je o vzpomínkách dítěte v děloze. Příběh početí nám dovoluje – skrze virtualitu – nahlédnout do konceptu materializace, procesu, ve kterém dochází k formování.

Approximately ten sequences recount the memories of a baby in the womb. The story of initiation invites us—through virtuality—to reflect upon the concept of materialization, the process by which things take form.

Akiko Hada / The Leap (No Leap) / 1992 / 22:31

Změny, kterými prochází ženské tělo v období dospívání, jsou nevyhnutelné, avšak ne nutně chtěné. Nespokojenost

a vykojenost jsou podstatnými prvky videa, které vrství krásné obrazy přírody skrze obrazy žen při lehkém sado-masochismu.

The changes a female body goes through from girlhood to womanhood are inevitable but not always desired.

Dissatisfaction and uneasiness are key elements in a video layering beautiful images of nature together with images of women in soft sado-masochism.

Ulrike Rosenbach / Die Schlacht der Baume / 1983/95 / 10:00

Irit Batsry / Traces of a Presence to Come / 1993 / 39:00

Zamyšlení nad samotným charakterem tvorby, identitou tvůrce a komunikací mezi jednotlivcem a společenstvím. Video se snaží evokovat naši představu budoucnosti.

A reflection on the very nature of creation, the identity of the creator and communication between the individual and the community, this video tries to evoke our conception of the future.

Hull Time Based Arts

Umělci vedená organizace Hull Time Based Arts, jež vznikla v roce 1982 v průmyslovém přístavu na severovýchodním pobřeží Anglie – Kingston Upon Hull –, je dnes jedním z nejdůležitějších evropských producentů uměleckých projektů souvisejících s novými technologiemi. Díky svému vybavení pro digitální produkci a postprodukcii, technické a administrativní pomoci a putovním výstavním programům je významnou podporou pro inovativní tvorbu. Zaměřuje se na multi- a inter-disciplinární tvorbu s použitím filmu, videa, zvuku a hudby, performance, instalace a nových médií. Mnoho projektů HTBA se zabývá místní komunitou (centra pro mládež, ženské skupiny, místní umělci, postižení apod.). Tyto projekty často otevírají společenské a politické otázky, jež se zabývají konkrétními lidmi a jejich životním prostředím.

Stubbsovy filmy se zabývají sociální problematikou, jež byla ve většině veřejných debat ve Velké Británii v průběhu 80. a 90. let značně opomíjena. Otázka „odlišnosti“ nebyla konzervativní vládou brána na vědomí. Ta se místo toho za pomoci médií soustředila na konstruování obrazu Velké Británie jako homogenního národa, jehož základ spočívá v heterosexuální, zdravé rodině, příslušející ke střední třídě a bílé rase. Stubbsovy filmy, z nichž některé vznikaly ve spolupráci s britskými televizními stanicemi, představují alternativu k této koncepci (jež se v tomto období zároveň odrážela i v poněkud konvenční televizní dokumentární tvorbě) a zdůrazňují sebevyjádření jednotlivců či konkrétních komunit a jejich skutečné problémy. Na druhé straně mohou být tyto filmy chápány v pozici alternativy i vůči převažujícím uměleckým strategiím 90. let a s nimi související globálně se šířící image „Cool Britania“ tak, jak ji pomáhají propagovat kulturní instituce země.

Hull Time Based Arts was formed in 1982 in Kingston Upon Hull, an industrial port on the North East coast of England, as an artist-led organization, and is now one of Europe's leading commissioners of new technology art. It supports the development of innovative work through its digital production and post-production facilities, technical and administrative assistance, exhibition and touring program. Its area of interest is multi- and inter-disciplinary work using film, video, sound and music, performance, installation and new media. Many of HTBA's projects involve the local community, (Youth Centers, Women's groups, local artists, people with disabilities, etc.). These projects often address social and political issues relating to people and their environment.

Stubbs films deal with those social issues which had been of minor importance in most public debates in the UK throughout the 80s and 90s. The notion of “difference” was generally not acknowledged under the conservative government, which focused on constructing, with the help of the media, an image of the UK as a homogeneous nation of middle-class, white, heterosexual, “able-bodied” families. Stubbs films, some of which were supported by British TV channels, create an alternative to this conception (also reflected in the rather conventional TV documentaries of this period), with a much greater emphasis on self-expression by individuals or particular communities and their real concerns. It can, on the other hand, be perceived as an alternative to the 90s' prevailing artistic strategies related to the globally expanding image of “cool Britania” as promoted by the country's cultural institutions.

MIKE STUBBS – HOMING

MIKE STUBBS – HOMING

Mike Stubbs / LifeWater / 1990 / 5:00

Sweatlodge / 1991 / 7:00

Homing / 1994 / 11:00

Gift / 1995 / 14:00

Little England / 1998 / 5:00

Youth Action / 1999 / 10:00

Resistor / 2000 / 8:00